

De Bron Westerhaar.

Kerk op weg naar 2024.

Inleiding.

Landelijk wordt steeds met het jaartal 2025 geschermd.

Wij richten ons hier in “De Bron” op het jaar 2024.

De reden is heel eenvoudig omdat gereformeerd Westerhaar als gemeente op 29 juli 1974 gesticht werd. Dus in 2024 hopen wij als gemeente 50 jaar te bestaan.

Wij behoren dan ook 20 jaar tot de Protestantse Kerk in Nederland.

Typering van “De Bron”.

“De Bron” wil een plek zijn waar iedereen welkom is.

Gastvrijheid is voor ons niet een woord, maar een daad.

Door de manier waarop wij met elkaar proberen om te gaan willen wij laten zien dat de gemeenschap die “de Bron” vormt een warme gemeenschap is.

En dat elk mens telt. Oud en jong. Wie hij of zij ook is en wat hij of zij meebrengt aan vreugde, vragen, zekerheden en twijfels.

Wij zijn praktisch ingesteld, en houden van begrijpelijke taal.

“De Bron” bestaat nu uit een gemeenschap van ongeveer 275 leden. In 2024 zou dat wel eens rond de 250 kunnen uitkomen.

Wij zijn niet groot, maar we zijn er wel.

Het lukt ons echter nog steeds om het lijntje dat in 1974 werd uitgezet, na 7 jaren van opbouw, zichtbaar te houden.

Wij worden in meerderheid wel wat grijzer.

In Twenterand is Westerhaar cijfermatig de snelst vergrijzende kern van Twenterand.

Die grijsheid willen wij echter wel graag inzetten richting de hele gemeenschap van Westerhaar Vriezenveensewijk, zoals ons dorp voluit heet.

Wij zorgen b.v. graag elke maand voor een maaltijd voor mensen die het fijn vinden als ze eens met andere samen de maaltijd kunnen gebruiken.

Wij hebben een open oor en als het lukt ook een open hand voor de mens die in nood zit in ons dorp.

En als wij even kunnen ondersteunen wij initiatieven die mensen helpen om te ontdekken: ik mag er zijn.

De Bron van “De Bron”

Erediensten.

Elke zondag en op hoogtijdagen, maar ook bij hoogtepunten en dieptepunten in het leven laten wij ons via het zingen van liederen, door gebeden en door het lezen en het laten

uitleggen van de Bijbel, inspireren. Wij noemen dat onze erediensten.

Elke zondagmorgen is er een dienst en dat willen wij graag zo houden.

Die erediensten hebben een redelijk vast patroon als het om de uitvoering gaat. Bekende liederen en melodieën staan hoog genoteerd. Naast het Liedboek, wordt graag gekozen voor liederen met een evangelische klank. Wij beseffen heel goed dat zo'n eredienst wel in de taal (en muziek) van vandaag moet zijn. Daarom proberen wij ook wat te variëren in vormen en maken wij gebruik van moderne media. Ook is de ene dienst wat meer voor de ouderen en de andere wat meer voor de jeugd. Wij merken dat de wekelijkse eredienst ouderen vaak meer aanspreekt dan jongeren, maar wij begrijpen heel goed dat als de jongeren het lijntje op weg naar ons 50 jaar -kerkzijn invulling willen/moeten blijven geven wij echt ruimte voor hen moeten maken, qua manieren van doen, qua geloof en qua leven. Als het om de jongsten gaat zouden wij het wat meer willen zoeken in beeldmateriaal.

Punt van uitdaging.

De huidige commissie van bijzondere diensten willen wij een schema laten maken zodat over een jaar gemeten voldoende variatie in vormen en uitvoering in de erediensten is te vinden en dat doen in overleg met de kerkenraad en degene die helpt om met menskracht de erediensten elke zondag in te vullen

Catechese en eredienst.

Jongeren laten wij ook via catechese uit De Bron, de bijbel, putten. En wij streven ernaar dat zij de gemeente bij de tijd houden en zo mogelijk verschillende malen per jaar op hun wijze invulling geven aan de eredienst. Een klein team van een catecheet, een jeugdoudersling en iemand die daaraan op jaarbasis wil meedoen zou al het nodige perspectief kunnen gaan bieden. En soms is het mooi eens iemand van buiten te vragen om eens een keer mee te draaien. Het hoeft niet allemaal uit "De Bron" te komen.

De huidige terrasdiensten zijn een mooie vorm om de wat oudere jeugd die niet zo catecheseachtig is ingesteld bij "De Bron" en De Bron te betrekken.

Punt van uitdaging met het oog op jongeren.

Jongeren willen graag bij jongeren zijn. "De Bron" kent verhoudingsgewijs niet zoveel jongeren. Daarom is het des te meer een uitdaging om te kijken met wat en met wie wij hen in contact laten komen om al doende een band met God en een goede band met elkaar te ontwikkelen. Wij zullen wellicht zelfs buiten "De Bron", en als het niet lukt in een vorm van samenwerking met andere kerken in ons dorp, ook buiten ons dorp gaan denken. Wellicht liggen er kansen als wij als "De Bron" Twenterand-breed gaan denken. "De Bron" heeft een uitstekend gebouw met vele faciliteiten (zelfs een heel mooi dak, geschikt voor zonnepanelen) en is onderhoudsarm en staat op en bij een heel mooie grote groene plek. En daardoor is er veel ruimte om van alles en nog wat op zondag en door de week te organiseren. Wellicht kunnen wij gaan pionieren.

Qua opzet voor andere vormen van kerkzijn en qua financiering kunnen wij zeker rekenen op ondersteuning vanuit de landelijke kerk.

Punt van uitdaging met het oog op ouderen.

Wij willen graag dat onze jongeren meer handvatten krijgen om te geloven. Maar dat betekent dat ook onze ouderen zich best mogen afvragen: hebben wij nog de goede handvatten? Want als wij nog gebruik maken van oud materiaal (denk aan bijbelvertaling, gedichtenbundel van Nel Benschop, alleen orgelmuziek) moeten wij niet vreemd opkijken dat de jongeren wat meewarig naar de ouderen kijken. Zij verwachten van ons dat wij hun vragen- en die zijn echt anders dan in de tijd waarin vele ouderen jong waren- ook goed beantwoorden. Hoe vinden wij de goede woorden, gedachten en gebruiken en vormen van beeld en muziek om te doen wat wij kunnen doen om ook jongeren de weg naar God te wijzen? Het gaat toch om de toekomst van hun geloof?

Punt van uitdaging met het oog op de ouderen.

Laten wij b.v. in kleine gemeentegroepjes aan de gang gaan met wat geloven voor ons betekent, hoe wij de bijbel lezen en wat wij er dan wel of niet in lezen. Wie zijn auto wil blijven rijden en anderen mee wil laten rijden moet zorgen een rijbewijs te hebben en rekening houden met medeweggebruikers en (veranderende) regels en moet zorgen voor brandstof en onderhoud. Een gemeente die niet wil leren wil niet leven en draagt niks uit, dat zijn wij ons heel bewust.

Genieten vanuit De Bron in "De Bron..

Pastoraat.

Voor "de Bron" geldt dat het omzien naar elkaar een wezenlijk onderdeel vormt van hoe je met elkaar omgaat. Het is het in **Gods naam** naar elkaar omzien. Samen geloofsgemeenschap zijn.

Dat is niet iets wat wij aan een paar mensen kunnen overlaten, want als leden van een gezin maak je samen de sfeer en de inhoud.

Het is niet meer mogelijk om een kerkenraad van 16 personen te maken. Velen vinden besturen moeilijk, soms eenvoudigweg omdat ze er de kracht niet meer voor hebben. Maar in "de Bron" kunnen wij het anders gaan doen. Op dit moment heeft "De Bron" een 145 adressen, waar samen zo'n 275 leden wonen.

Als wij nu een 2 leden van de gemeente vragen om 7 personen te zoeken die ieder 10 adressen aandacht geven, dan houden wij de gemeenschapsband op peil, versterken hem zelfs en met hulp van 1 pastoraal geschoolde (dat kan een predikant zijn, maar waarschijnlijk ligt een kerkelijk werker meer voor de hand) die wij één dag vragen ons bij te staan als het ons soms te moeilijk lijkt. Zo kunnen wij het water uit De Bron wellicht meer zichtbaar laten stromen en mensen aan 'rustige wateren' doen zitten'

Punt van uitdaging om elkaar aandacht te geven.

Wij hoeven niet van allerlei cursussen te gaan doen om elkaar aandacht te geven. Als wij elkaar jaarlijks twee avonden ondersteunen met een aantal handige tips komen wij een heel eind. Maar dat is wel het minimale wat nodig is en daar moeten wij niet voor terugschrikken. Degene die ons pastoraal bijstaat zou dat kunnen doen als onderdeel van zijn of haar taak.

Punt van samenwerking.

Wij onderzoeken of er mogelijkheden zijn, plaatselijk of regionaal, waar het gemeentelven van Gereformeerd Westerhaar, door gestimuleerd wordt.

Zorgen voor "De Bron".

Als "De Bron" water wil blijven geven tot in 2024 stellen wij ons de vraag hoe?

En daar zouden in onze visie als AANJAGERS (bestuurders is hier niet het goede woord) een 9-tal mensen voor gevraagd kunnen worden.

Noem dat de kerkenraad.

Je hebt 1 voorzitter nodig, 1 secretaris, 1 penningmeester, 2 coördinatoren voor het pastoraat, 1 iemand die zich vooral met jongeren bezighoudt, 3 mensen die zorgen voor hulp en bijstand binnen en buiten "de Bron".

Dat zijn er 9.

-Als er 4 mensen meedoen met de penningmeester inclusief de boekhouder

-Als er 14 personen meedoen in het pastoraat o.l.v. de 2 coördinatoren.

-Als er 10 personen meedoen met de jeugdouderling (inclusief de catecheet, kerk forkids/kliederkerk, Jeugdkerk, jeugdwerk, kindernevendienst)

-Als er 4 mensen meedoen met de commissie bijzondere diensten inclusief de preekvoorziening

-Als er 3 diakenen zijn die een groep van 5 medewerkers om zich heen verzamelen voor collecteren en avondmaal vieren

-Als er 7 mensen meedoen met ZWO (naast aandacht voor zending ook aandacht voor behoud van de schepping)/eetmee/kerk naar buiten

-Als er 4 beameraars voor de eredienst zijn (jongeren b.v.)

-Als er 3 personen zijn voor de bloemen

-Als er 5 mensen mee gaan draaien in het onderhoud

-Als er 3 mensen beschikbaar zijn voor Kerkgroet, drukwerk en ledenbestand

Dan kunnen een kleine 70 personen "De Bron" stromende houden. In de praktijk betekent het: van elke 4 leden doet 1 lid een taak.

Wij slaan met het bovenstaande een andere weg in dan wij gewend zijn.

De kerkenraad wordt kleiner en krijgt echt meer de taak van aanjager.

De diaconie wordt kleiner.

Wij hebben dan geen diaconia meer en ook niet meer de beschikking over meer dan een dag per week pastorale bijstand

Bij het bovenstaande hoort een begroting bij:

- wanneer wij pastorale inzet organiseren voor een dag in de week

- en gemiddeld 60 diensten (inclusief trouw/rouwdiensten) op jaarbasis worden ingevuld,

- plus de rest van de uitgaven kan de gemeenschap van "de Bron" dat met een klein beetje extra inspanning wellicht tot 2024 vol houden en haar 50ste verjaardag vieren.